

Nr 158.

Av herrar **Norman** och **Wagnsson**, om anslag till instruktionskurser för esperantolärare.

Riksdagen har alltsedan år 1929 beviljat medel för anordnande av utbildningskurser i esperanto. Såsom anordnare av kurserna ha stått styrelserna för Sveriges folkskolläraryrkesförbund och Sveriges folkskolläraryrkesförbund.

Kurserna, i vilka till en början ägde deltaga även lärare med obetydliga eller inga förkunskaper i esperanto, ha under senaste året ändrat karaktär så till vida, att endast lärare med vissa minimikunskaper i språket antagits som kursdeltagare. Därigenom har karaktären av verkliga fortbildningskurser allt kraftigare framhävts, då det utan tvivel även varit riksdagens intentioner att bereda fortsatt utbildning åt sådana lärare, vilka äro villiga att hjälpa till i det frivilliga studiearbetet inom Arbetarnes Bildningsförbund och liknande organisationer. I det senaste årets instruktionskurser ha jämväl och i samförstånd med Arbetarnes Bildningsförbund såsom extra elever deltagit ett antal inom den frivilliga studieverksamheten verksamma personer, vilka icke äro lärare vid under kungl. skolöverstyrelsens inseende ställd läroanstalt.

Instruktionskurser i esperanto äro icke att helt och hållet jämföras med övriga fortbildningskurser för lärare. Här gäller det ett ämne, som inom det frivilliga bildningsarbetet visat sig på ett osedvanligt sätt kunna fånga intresset hos de studerande. Studieåret 1930—1931 deltog t. ex. över 4,000 personer i esperantokurser enbart tillhörande Arbetarnes Bildningsförbund. Staten lämnar direkt eller indirekt stöd åt övriga studieämnen, vilka samla ett större antal studieintresserade. Esperanto undervisas däremot ännu ej i statens offentliga anstalter och har hittills ej av staten erhållit annat stöd än det obetydliga anslag, som avsett att möjliggöra en begränsad utbildning av lärare i ämnet.

I tider av arbetslöshet och ekonomiskt betryck är det av vikt att stödja varje verksamhet, som är ägnad att verka sporrande på studieintresset och som förmår helt fånga de studerandes uppmärksamhet.

Enligt vad vunna erfarenheter ge vid handen äger just esperanto en alldeles ovanlig förmåga att fånga studieintresset och hålla det vid makt. I flera kommuner t. ex. i Kiruna, Malmberget o. s. v. har man under föregående år anordnat särskilda kurser i esperanto för arbetslösa, och det har visat sig, att dessa kurser förmått fånga de deltagandes intresse så som intet annat studieämne kunnat göra.

Det är av vikt att tillse, att utbildningen av undervisningsskickliga lärarkrafter i esperanto fortsättes konstant för att ej förorsaka avbrott i en verk-

samhet, som till den studieintresserade allmänhetens fromma pågått under några år.

Anslagsbehovet utgör i likhet med föregående år 2,900 kronor, varav 1,100 kronor till kursernas anordnande och 1,800 kronor till stipendium åt deltagande, att utgå med 90 öre till deltagare för undervisningstimme. Det vore dock önskvärt att möjlighet bereddes för kursbestyrelsen att vid uttagandet av stipendiater till kurserna jämväl få antaga sådana studieledare, vilka, utan att vara lärare vid under kungl. skolöverstyrelsens inseeende ställd läroanstalt, äga utav Arbetarnes Bildningsförbund eller annan studieorganisation utfärdad rekommendation om lämplighet såsom deltagare i nämnda instruktionskurser.

Under hänvisning till vad som anförts hemställas,

att riksdagen för anordnande av instruktionskurser för esperantolärare må för budgetåret 1932/1933 bevilja ett anslag av 2,900 kronor.

Stockholm den 22 januari 1932.

David Norman.

Ruben Wagnsson.